

РЕШЕНИЕ

№ 335

гр. Варна, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Мартин Стаматов

при участието на секретаря Ана Ст. Ангелова
като разгледа докладваното от Мартин Стаматов Гражданско дело №
20223110109098 по описа за 2022 година

И за да се произнесе взе предвид следното:

*Производството е по реда на гл. „XVIII-та” вр. гл. „XIII-та” вр. чл.
422 ГПК.*

Делото е образувано въз основа на искова молба подадена от „Е.-П. П.”
**** ЕИК ***** със седалище и адрес на управление в гр. В. ****, „В. т. –
****”, бул. „В. В.” № **** с която претендира да бъде осъдена С. Ф. Ф. с ЕГН
****, с адрес в гр. В., к.к. „Ч.”, ул. „Б. Б.” №*****, ателие **** да му заплати
сумите от: 269,04 лв. - главница за незаплатена електрическа енергия и
мрежови услуги доставени за период от 01.08.2021г. до 31.08.2021г. съгласно
фактура №*****/****г. за обект на потребление в гр. В., к.к. „Ч.”, ул. „Б. Б.
№***, ателие ***, с клиентски №*****, аб. №*****, кодов №*****, както и
15,77 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от
датата на падежа на фактурата до 29.04.2022г., ведно със законната лихва от
датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК, въз основа на което е
образувано ч.гр.д №6326/2022г. по описа на Районен съд гр. В.- 19.05.2022г.
до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба са изложени следните обстоятелства, на които се
основават претендираните права: Е. П. П." *** е доставчик от последна
инстанция/****/ съгласно чл.104 от ПТЕЕ - лице, на което е издадена лицензия
съгласно Закона за енергетиката и което доставя електрическа енергия в
случаите, когато основният доставчик по силата на договор за покупко-
продажба или на договор за комбинирани услуги не е в състояние да
продължи да извършва доставка поради обявяване в несъстоятелност,
ликвидация, отнемане на лицензия или всякакво друго събитие, довело до
временно или трайно преустановяване на доставката на електрическа енергия,
както и на крайни клиенти, които не могат да бъдат клиенти на крайния

снабдител до избора на друг доставчик. Ответникът е "небитов клиент" по см. на § 1 т. 33а от ПЗР към ЗЕ - купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. Считано от 01.10.2020 г. с изменение на чл.94а от ЗЕ от кръга клиенти на крайния снабдител са изключени всички небитови клиенти, независимо от нивото на напрежение, на което са присъединени. Процесния стопански обект е изключен от регулирания пазар и не може да бъде снабдяван от крайния снабдител по неговите общи условия, което ех lege води до прекратяване на договора за доставка на електрическа енергия при общи условия от крайния снабдител. Съгласно чл. 95а на Закон за енергетиката доставчикът от последна инстанция осигурява снабдяването с електрическа енергия на крайни клиенти, които не могат да бъдат клиенти на крайния снабдител по чл. 94а, ал. 1 ЗЕ до избора на друг доставчик или избраният доставчик не извършва доставка по независещи от крайния клиент причини. За клиентите, които след 01.10.2020г. не могат да бъдат снабдявани от крайния снабдител, с § 15, ал.2 от ПЗР на ЗИД на ЗЕ (ДВ, бр. 57 от 2020 г., в сила от 26.06.2020 г.) е предвидено в случай, че до 30 септември 2020 г. включително клиент по ал. 1, който не е сключил договор с търговец на електрическа енергия по свободно договорени цени, доставката на електрическа енергия ще се извършва от досегашния му доставчик, но в качеството му на титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 5 ЗЕ. (т.е. лицензия за търговия с електрическа енергия). Ищецът като продавач - доставчик от последна инстанция и ответника като купувач са били страни по договор по см. на § 15 на ПЗР на ЗИД на ЗЕ за продажба на електроенергия с място на доставка обект, находящ се в гр. В., к.к. „Ч.“, ул. „Б. Б.“ №****, ателие ****, с клиентски №**** и аб. №**** с предназначение за стопански нужди. Към цената на електрическа енергия на клиентите на „Е. П. П. **** в качеството му на ДПИ, съгласно Решение № Ц-27 от 01.07.2021г. на КЕВР ([*****](#)) се включва: Цена за задължения към обществото - 0,00718лв./кВтч; Цена за пренос през електропреносната мрежа - 0,01148 лв./кВтч; Цена за достъп до електропреносната мрежа - 0,00049 лв/кВтч; Цена за достъп до разпр. мрежа за небитови клиенти - 0,02073 лв./кВт/ден; Цена за пренос през разпр. мрежа за обекти, присъединени на НН- 0,03583 лв./кВтч; Цена за достъп до разпр. мрежа за небитови клиенти - 0,02073 лв./кВт/ден; акциз в размер на 0,00200 лв./кВтч. През периода от 01.08.2021г. до 31.08.2021г. продавачът доставил уговорената стока /ел. енергия/, която ведно с другите услуги възлизала на стойност 269,04 лв., за което издал фактура №****/15.09.2021г., но купувачът не платил дължимата цена в уговорения срок. Предвид неизпълнението на задължението за плащане кредитора иницирал заповедно производство, в хода на което било отхвърлено заявлението му и на това основание за ищеца е възникнал правния интерес да иска да бъде присъдено претендираното с него вземане. Претендират се разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответника, чрез назначения му особен представител, с който оспорва иска като недопустим и неоснователен. Счита, че липсва процесуална легитимация на ответника, защото не е титуляр на правото на собственост на обекта, за който се претендира да е потребена електрическа енергия в процесния период, находящ се на адрес гр. В., к.к. „Ч.“, ул. „Б. Б.“ № ****, а. ***. Оспорва, че между ищцовото дружество и ответника С. Ф. съществува валидно облигационно правоотношение, както и че същата има качеството на

„небитов клиент“ по смисъла на §1, т. 33а от ПЗР към ЗЕ. Твърди, че ответницата не е искала присъединяване към електро преносната мрежа на ищеца, нито е подписван договор между страните и в този смисъл тя няма качеството на потребител и ползвател на сочените услуги. Оспорва, че ответникът е потребител и абонат на „Е.-П. П.“ *** с клиентски № **** и абонатен № **** В представения с исковата молба Констативен протокол № **** от 20.05.2020г., изготвен от Е. С. ***, е посочено, че е извършена смяна на електромер на обект с клиентски № ***** и абонатен № ****. Оспорва, че през процесното СТИ в периода от 01.08.2021 г. до 31.08.2021 г. реално е преминала енергия в количество от 666 кВтч, и че това количество е потребено от ответника С. Ф. и, че ищцовото дружество като доставчик на ел. енергия правилно е извършило отчитането на потребената енергия и пресмятането на дължимите суми. Оспорва претенцията на ищеца за заплащане на мораторна лихва поради недължимост на главницата и акцесорния характер на обезщетението за забава.

Съдът, след като прецени събраните в процеса доказателства, поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа страна, следното:

От приложеното ч.гр.д №6326/2022г. на ВРС се установява, че с влязло в сила разпореждане е било отхвърлено заявлението на кредитор „Е.-П. П.“ *** за издаване на заповед за изпълнение срещу С. Ф. Ф. за вземане съвпадащо с посоченото в исковата молба.

От писмените доказателства – заявление № *****/19.10.2016г., пълномощно, нотариален акт за продажба на недвижим имот № ***, том *** рег. № **** дело № **** от ***г., договор за достъп и пренос на електрическа енергия № ***/30.11.2016г.; констативен протокол № ****/20.05.2020г., фактура № *****/15.09.2021г с приложение А; извлечение за фактури и плащания към дата 16.06.2022г. и справка за потребление през последните 12/24/36м към дата 20.06.2022г. за клиентски № ****; методика за определяне на цените на електрическата енергия на доставчика от последна инстанция, се установява, че: на 01.12.2016г., въз основа на подадено чрез пълномощник заявление от 19.10.2016г. между заявителя С. Ф. Ф. и „Е. п. м.“ ***** бил сключен договор за достъп и пренос на електрическа енергия до собствения ѝ обект със стопанско предназначение с клиентски №*****, абонатен № ****, к. №*****, представляващ а. *** с адрес гр. В., к.к. „Ч****“, ул. „Б. Б.“ №****. На 20.05.2020г. отчитаният потреблението в този обект електромер бил подменен с нов с нулеви показания. На 15.09.2021г. от „Е.-П. П.“ **** била издадена фактура за доставена електрическа енергия и мрежови услуги доставени в същия обект в период от 01.08.2021г. до 31.08.2021г. на стойност 269,04 лв. – главница.

От приетото неоспорено заключение по допуснатата ССчЕ се установява, че според информация от счетоводството на „Е.-п.“ задълженията по процесната фактура са погасени включително и лихвите на 27.06.2022г.

От приетото неоспорено заключение по допуснатата СТЕ се установява, че предоставената мощност в обекта на ответника е 13,76 кВт., а монтирания през 2020г. електромер е бил метрологично годен и няма основание да се приеме, че не е отчитал коректно потребената електрическа енергия.

Въз основа на така установените факти, Варненският районен съд, като съобрази приложимия закон, приема от правна страна следното:

Предявеният иск е осъдителен с правно основание чл. 422 вр. чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 ГПК, за вземане основаващо се на чл. 91 ЗЕ вр. чл. 200 ЗЗД.

Искът е допустим, доколкото е предявен по реда на чл. 415 от ГПК от заявителя срещу длъжника в преклузивния едномесечен срок от уведомяването му за подаденото възражение. Разпределението на доказателствената тежест в процеса изисква при предявен положителен установителен иск с горепосоченото правно основание, ищецът да докаже възникването на спорното право, а ответникът следва да докаже фактите, които изключват, унищожават или погасяват това право.

Предвид горепосочената материалноправна норма, на която се основава присъденото със заповедта вземане, уважаването на иска е обусловено от наличието на валидно облигационно правоотношение между страните по силата на сключен между тях договор за продажба на електроенергия, доставката от продавача на уговорените с договора стоки на купувача, както и настъпил падеж за плащането на дължимата цена. Респективно следва ответникът да не е провел успешно доказване за точно в количествено и времево отношение изпълнение на задължението си за плащане на дължимата цена по договора или наличието на други правопогасяващи обстоятелства.

За настоящия казус е меродавна правната уредба посочена в Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 9.12.2003 г.), Наредба № 6 от 9.06.2004 г. за реда за присъединяване на производители и потребители на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи (обн. ДВ, бр. 74 от 24.08.2004 г.) и Правила за измерване на количеството електрическа енергия – ПИКЕЕ (обн. ДВ бр.35/2019г.). Приложими са и общите условия на ищеца към договорите за доставка на електроенергия, които са приети през 2007 и влезли в сила по реда на чл. 104а от ЗЕ, като в тази насока липсва спор по делото, както и че „Е.-П. П.” *** е оператор по см. на чл. 92 т. 6 от ЗЕ.

Спори се по делото, че ответникът е имал качеството на потребител по см. на чл. 92 т. 4 ЗЕ, като това обстоятелство се установява с приложения договор сключен между него и „Е. п. М.“ *** и нотариалния акт удостоверяващ принадлежността на правото на собственост относно обекта на потребление. Съдът приема за установено и количеството на доставената електроенергия до обекта на ответника съобразно обсъдените писмени доказателства и заключенията по приетите експертизи.

С оглед изложените правни доводи, съдът намира, че предявеният иск за цената на доставената електроенергия и мрежови услуги е основателен и доказан. Предвид основателността на главния иск, доказан по основание е и акцесорния за обезщетение за забава, като относно размера му съдът кредитира заключението по обсъдената ССЧЕ.

В случая ищецът твърди, че вземанията за главница и обезщетение за забава са погасени чрез плащане на 27.06.2022г., като това обстоятелство се установява и от приетата ССЧЕ, поради което искът следва да се отхвърли на това основание.

Ответникът с поведението си не е дал повод за завеждането на иска по чл. 422 вр. чл. 415 ГПК и направените разноси във връзка с него, тъй като плащането на вземането по заповедта за изпълнение е извършено на 27.06.2022г., преди неговото предявяване на 13.07.2022г. Съобразно нормата на чл. 78 ал.1 ГПК и доколкото претенцията се отхвърля като погасена чрез плащане в хода на процеса /след издаване на заповедта по чл. 410 ГПК, но преди преди предявяване на иска по чл. 422 вр. чл. 415 ГПК/, частично основателна се явява претенцията на ищеца за присъждане на направените разноси в заповедното производство, като от тях следва да се присъдят тези за държавна такса 25лв., доколкото е част от общо дължимата. Разноси за

юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство не се следват, тъй като заявлението е отхвърлено и такива не са присъдени.

Мотивиран от горното, Варненският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „Е.-П. П.” **** /предишно наименование „Е.****Б. П.” ****/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. В., бул. „В. В.” № ****, „В. Т. – ****” **иск с правно основание чл. 422 вр. чл. 415 ал. 3 вр. ал. 1 т. 3 ГПК, за вземане основаващо се на чл. 91 ЗЕ вр. чл. 200 ЗЗД** **да бъде осъдена** С. Ф. Ф. с ЕГН *****, с адрес в гр. В., к.к. „Ч.“, ул. „Б. Б.” №****, а. ***да му заплати сумата от 269,04 лв. - главница за незаплатена електрическа енергия и мрежови услуги доставени за период от 01.08.2021г. до 31.08.2021г. съгласно фактура №****/15.09.2021г. за обект на потребление в гр. В., к.к. „Ч.“, ул. „Б. Б.” №****, а. **, с клиентски №**** и аб. №****, както и сумата от 15,77 лв., представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от датата на падежа на фактурата до 29.04.2022г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК, въз основа на което е образувано ч.гр.д №6326/2022г. по описа на Районен съд гр. В. - 19.05.2022г. до окончателното изплащане на задължението, **ПОРАДИ ПЛАЩАНЕ НА ВЗЕМАНЕТО В ХОДА НА ПРОЦЕСА.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал.1 ГПК С. Ф. Ф. с ЕГН ***** **да заплати на** „Е.-П. П.” ****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. В., бул. „В. В.” № ****, „В. Т. –****” **сумата от 25 лева – разноси по ч.гр.д. №***/2022г. на ВРС.**

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____